

Ἰουλίαν καὶ τὰς τελευταίας ἀμφιβολίας περὶ τοῦ συνετοῦ τῆς πράξεώς της, ἦτο ὁ εὐγενέστατος τρόπος καὶ ὃν ὁ κόμης Φέλιξ ὑπεδείκνυε πᾶσαν ἡσθάνετο ἑαυτὸν εὐτυχῇ διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς προτάσεώς του.

Ἐπανειλημμένος ὑπεμνήσκον. ὁ κόμης τὴν μεγάλην δυσίαν εἰς ἣν ὑπεβάλλετο ἡ νεαρὰ γυνὴ ὑπανδρευομένη αὐτὸν τοσοῦτον πρεσβύτερον ὄντα, ἐν μακροτέρῳ δὲ τινι διαλέξει, γενομένη ὑπὸ τὰ δένδρα τοῦ δάσους, ἐξέφρασεν ὁ κόμης ὅτι τοσοῦτον μείζον εἶνε τὸ ἐπιβαλλόμενον αὐτῷ καθήκον νὰ καταστήσῃ αὐτὴν εὐτυχῇ.

Ἡ Κλεμεντίνα Ἰουλίαν παρέβαλλεν ἤδη μετὰ ποιᾶς τινος περὶ φρονήσεως τὴν ἀπότομον καὶ ἀλλόκοτον συμπεριφορὰν τοῦ Καίῦ πρὸς τοὺς εὐγενεῖς καὶ εὐλαβεστάτους τρόπους τοῦ πατρὸς του. Ὁ ἀνὴρ οὗτος, ὁ προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν καὶ κατέχων τοσοῦτον ὑψηλὴν κοινωνικὴν θέσιν, ἐφέρετο πρὸς αὐτὴν μετὰ τοσαύτης ταπεινοφροσύνης καὶ ὑποταγῆς, ἐμβαλλομένης αὐτὴν εἰς ἀμηχανίαν, ἐνῷ ὁ Καίῦ προσελάμβανε ἀπέναντι αὐτῆς ἥθος προστατευτικόν, καθίστα αὐτὴ ἐπαισθητὴν τὴν ὑπεροχὴν του καὶ τοιοῦτοτρόπως δυσηρέσεται καὶ προσέβαλλεν αὐτὴν.

Ἡ Κλεμεντίνα Ἰουλίαν δὲν ἠδυνήθη νὰ λησιμονήσῃ καὶ νὰ συχωρήσῃ τὴν αὐθάδη οικειότητα, ἣν ἔδειξε πρὸς αὐτὴν ὁ Καίῦ τοσοῦτον ἀποτόμως, καίτοι κατόπιν ἐζήτησε παρ' αὐτῆς συγγνώμην καὶ ἔδειξεν εὐκρινῇ μετὰμέλειαν. Ἡ ἐκ τῶν ἀπογοητεύσεων καὶ τῆς ἀπομονώσεως τραφεῖσα ὑπερηφάνειά της κατεξανίστατο πάντοτε κατὰ τῆς τοιαύτης διαγωγῆς τοῦ Καίῦ, τολμήσαντος νὰ πλησιάσῃ πρὸς αὐτὴν κατὰ τοιοῦτον τρόπον.

Ἡ Κλεμεντίνα Ἰουλίαν ἦτο αὐστηρῶς ἀριστοκρατικὴ, καὶ ἀκριβῶς ἡ μετρία οικονομικὴ κατάστασις τοῦ πατρικοῦ οἴκου ἐνεδυνάμωσε τὰς κοινωνικὰς προλήψεις της, ἀντὶ νὰ τὰς ἐξασθενώσῃ. Ἐξέτιμα πολλάκις τοὺς ἐξωτερικοὺς τύπους περισσότερον ἢ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν, ἐνῷ ἀπεναντίας ὁ Καίῦ μὲ τὴν ἐλευθεροφροσύνην του ἀπέκρουε πᾶν ὅτι περιωρίζετο εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὄψιν, ἐξέτιμα δὲ μᾶλλον τὴν οὐσίαν.

Μεθ' ὅλα ταῦτα, ἡ νεαρὰ κόμηςσα ἐσέβετο τὸν Καίῦ· τὰ τελευταία μάλιστα συμβάντα διήγειραν ἐν τῇ καρδίᾳ της αἰσθημὰ τι οὐ μόνον ἀπλοῦ σεβασμοῦ ἀλλὰ καὶ θερμῆς συμπαθείας πρὸς αὐτόν· ἀλλ' ἐπειδὴ εἶχεν ἤδη ἐκλέξῃ, προσεπάθησε ταχέως νὰ καταπνίξῃ τὸ αἰσθημὰ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ εἰμὴ ὀλεθρίας συνεπείας. Παρακαλέσασα τὸν Καίῦ νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ πλέον, ἠθέλησε μόνον νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν της.

Ἀλλ' ἡ παράκλησις αὕτη δὲν ἐπήγαγε μόνον ἐξ ἠθικῆς περισκεφῆως καὶ προνοίας, ἀλλὰ προήλθεν ἐκ τῆς καὶ ἐκ — φιλαυτίας: ἡ κόμηςσα ἐπεθύμει ν' ἀποφύγῃ πᾶσαν δυσἀρέσκειαν, δυναμένην νὰ προέλθῃ ἐκ νέων μετὰ τοῦ Καίῦ συναντήσεων, καὶ διὰ τοῦτο ἀπήτησε παρ' αὐτοῦ νὰ φύγῃ καὶ νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ πλέον, εἰ καὶ ἐγίνωσκε καλῶς τὸ μέγεθος καὶ τὴν βαρύτητα τῆς ἀπαιτήσεώς της.

Φυσικῇ τῷ λόγῳ ἠγέρθησαν μετὰ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως Σ., πλὴν τῆς περιεργείας καὶ τῆς εὐχαριστήσεως ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ καὶ ἀποκαταστάσει τοῦ κόμητος Βίτσδωρφ, καὶ ἄλλα αἰσθημὰτα: φθόνος, ζηλοτυπία καὶ κερδοσκοπία. Ἐκ τῆς τελευταίας ταύτης ἤκιστα ἀπηλλαγμένος ἦτο συγγενὴς τις τοῦ κόμητος, ὅστις ἐν τῇ πόλει ταύτῃ συχνότατα ἦτο τὸ θέμα τῆς ὁμιλίας καὶ κακογλωσσίας οὐ μόνον ἐνεκα τῶν ιδιοτροπιῶν του ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἄτακτον βίον ὃν διήγεν.

Εἰς προτέρους χρόνους ὁ βαρὼνος Οὔγος φὸν Βόμστορφ ἦτο ἀληθὴς εὐπατριδὴς ἐν τῇ ἀρίστῃ σημασίᾳ τῆς λέξεως. Ἀλλ' οἰκονομικαὶ δυσχερεῖαι, ἐπελθούσαι μετὰ τὴν ἀπώλειαν σημαντικῆς περιουσίας, ἀπ' ἐτέρου δὲ ἡ ἐμφυτος κλίσις πρὸς ἀλλοκοτούς καὶ παραβόλους περιπετείας καὶ ἡ μεγάλῃ καὶ δαπανηρὰ ματαιοφροσύνη καὶ κενοδοξία, ἤγαγον τὸν βαρὼνον, πρῶτον ταγματάρχην ἐν τῷ οὐγγρικῷ στρατῷ, εἰς παντελῇ παρακμῇ καὶ πτώσει.

Πρὸ τριῶν ἐτῶν εἶχεν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν γενέθλιόν του πόλιν Σ., καὶ ἐξ ἑνταῦθα, μέρος μὲν ἐκ μικρᾶς τινος συντάξεως, χορηγούμενης αὐτῷ παρὰ τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως, μέρος δέ, (καὶ αὕτη ἦτο ἡ ἀφθονωτέρα πηγὴ) ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν χρημάτων.

Εἰς τὸ νὰ ἐκτιμᾷ τοὺς καλλιτέρους οἶνους, τὸν Medoc καὶ τὸν καρπαντινὴν, ὁ βαρὼνος ἦτο ἐξοχος, εἰδικὴ ἱκανότης· ἀλλ' ἂν οἱ πνευματώδεις οἶνοι ἐφερόν ἀπ' ἐνὸς καὶ τὸ φυσικὸν πνεῦμα τοῦ βαρὼνου εἰς ὀξυτέραν καὶ ζωηρότεραν ἔκφρασιν, ἀπ' ἐτέρου ὅμως ἡ συνήθεια αὕτη οὐδαμῶς συνετέλει οὔτε πρὸς ὠφέλειαν τῆς υγείας του, οὔτε πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν οικονομικῶν του, οὔτε πρὸς βελτίωσιν τῆς φήμης του.

Εἰς τὸν κόμητα Φέλιξ ἡ συγγένεια αὕτη ἦτο πᾶν ἄλλο ἢ εὐχάριστος. Μετὰ τινος προεισαγωγικᾶς διαλέξεως ἐδήλωσεν ὁ κόμης εἰς τὸν ἐξάδελφόν του, ὅτι εἶνε πρόθυμος νὰ τῷ παράσχῃ μηνιαίον τι χρηματικὸν χορήγημα, ὅπερ ἠδύνατο νὰ λαμβάνῃ ἐκ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης τὴν πρώτην ἐκάστου μηνός· ἀπήτησεν ὅμως παρ' αὐτοῦ, — μεθ' ὅλων τὸν σεβασμὸν ὃν ἔτρεφε πρὸς τὰς ἀρετάς του — ἑκατὸν βημάτων ἀπόστασιν.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ.

1. ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΝΤΕΓΚΑΤΣΑΣ, μετὰ βιογραφίας (ἐν σελ. 33).

2. Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ Β'. ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΕΠΙΘΑΝΑΤΙΟ ΚΑΙΝΗ ΤΟΥ ΜΟΛΤΚΕ. Εἰκὼν ὑπὸ H. Lüders (ἐν σελ. 37).

3. Η ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΤΟΥ ΜΟΛΤΚΕ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ ΤΟΥ ΛΕΡΤΕ. Εἰκὼν ὑπὸ H. Lüders (ἐν σελ. 41).

Μεγάλῃν ὀλοσέλιδον εἰκόνα τοῦ ἄρτι ἀποθανόντος στρατάρχου Μόλτκε μετὰ ὀλίγων βιογραφικῶν σημειώσεων εὐρίσκουσιν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἐν τῷ γ' τόμῳ (ἔτ. 1887, σελ. 246) τῆς ἡμετέρας Κλειῶς.

Ἡ πρώτη τῶν σήμερον ἐν τῇ Κλειῷ δημοσιευμένων εἰκόνων παριστᾷ τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον Β'. πενθοῦντα παρὰ τῷ νεκρῷ τοῦ γηραιοῦ στρατάρχου. «Μοι φαίνεται ὅτι ἀπώλεσα ὀλόκληρον στρατιάν» εἶπεν ὁ Γερμανὸς αὐτοκράτωρ ὅτε ἤκουσεν ὅτι ὁ Μόλτκε ἀπέθανεν· καὶ πράγματι σπανίως ἐξεδηλώθη τοσοῦτον ἄλγος ἐν πάσῃ γωνίᾳ τῆς Γερμανίας ὅσον ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρός, σπανίως δὲ ἐπεδαψιλεύθησαν μείζονες τιμαὶ ἢ περὶ τὸ φέρετρον αὐτοῦ. Μίαν σκηνὴν ἐκ τῆς μεγαλοπρεπεστάτης κηδείας παριστᾷ ἡ δευτέρα εἰκὼν, ἣτι τὴν μετακόμισιν τοῦ νεκροῦ εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τοῦ Λέρτ. — Ἡ Γέφυρα Μόλτκε δι' ἣς διήλθεν ἡ νεκρικὴ πομπὴ προχωροῦσα πρὸς τὸν σταθμὸν τοῦ Λέρτ ἦτο κεκαλυμμένη μὲ πένθιμον στολισμὸν καὶ μὲ κολοσιᾶ νεκροστάσια φωτοβολοῦντα. Ὅλα τὰ περὶ τὴν πλατεῖαν ἀγάλματα ἔχουσι πένθιμον περιβολήν, ἡ δὲ ἄνωδι τῆς μεσαίας ἀψίδος τῆς Γεφύρας ἐγειρομένη προτομὴ τοῦ Μόλτκε μετὰ τοῦ βάρου αὐτῆς ἦτο κεκαλυμμένη ὑπὸ στέφανων καὶ δαφνῶν.

Ὁλόκληρος ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμὸς τοῦ Λέρτ ἦτο πένθιμως κεκοσμημένος, ἔξωθεν δὲ τῆς αὐτοκρατορικῆς αἰθούσης ἐστήθη πένθιμος ἐξέδρος ἐφ' ἣς ἀπετέθη τὸ φέρετρον μέχρι τῆς ἀναχωρήσεως τῆς ἀμαξοστοιχίας.

Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ἐξεκίνησεν ἡ νεκρικὴ πομπὴ κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν. Ἠκολούθουν τὸ φέρετρον ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας, οἱ ὀδηγοῦντες τὸ πένθος συγγενεῖς τοῦ Μόλτκε, οἱ Γερμανοὶ ἡγεμόνες καὶ ἡγεμονίδαι, οἱ ἀπεσταλμένοι ξένων ἡγεμόνων, οἱ πρέσβεις, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, οἱ στρατάρχαι, ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, οἱ διοικοῦντες στρατιωτικὰ σώματα στρατηγοί, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ στόλου ναύαρχος, οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ὑπουργοί, τὰ προεδρεῖα τῶν Βουλῶν, οἱ ἀπεσταλμένοι ἀλλοδαπῶν στρατῶν καὶ τῶν συνταγμάτων ὧν ὁ Μόλτκε ἦτο στρατηγός, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ γενικοῦ Ἐπιτελείου ἐν σώματι, οἱ στρατηγοί, οἱ στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι τῶν Πρεσβειῶν, οἱ ἐπιτροπαὶ τῶν διαφορῶν ὑπαλλήλων καὶ δημαρχίων τοῦ κράτους, τὰ μέλη τοῦ Ράϊχσταγ, τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Πρωσικῆς βουλῆς, τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν καὶ αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν διαφορῶν συλλόγων. — Ὁλόκληρος ἡ φρουρὰ τοῦ Βερολίνου ἐπὶ κεφαλῇς ἔχουσα τὴν Αὐτοκρατορικὴν ἀπέδιδε τὰς τιμὰς. Ὅλα τὰ δημόσια καταστήματα εἶχον μεσίσινον τὴν γερμανικὴν σημαίαν. Ἰδιαίτερα ἀμαξοστοιχία ὑπὸ τοῦ Κράτους παρεχομένη μετέφερε τὸν νεκρὸν εἰς Creisau, ἔνθα ἐτάφη ἐν ὠραιστάτῳ ἐντὸς τερπνοῦ ἀνδήρου σηκῷ, ἰδρυθέντι ὑπ' αὐτοῦ ἐν ἔτει 1868 κατὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου του.

4. ΕΥΤΥΧΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ. Εἰκὼν ὑπὸ Marie Laux (ἐν σελ. 44).